

Alle bogføringspligtige, der er omfattet af bogføringsloven, jf. denne lovs § 1, skal udarbejde dels en beskrivelse af registreringen af transaktionerne og dels en beskrivelse af opbevaringen af regnskabsmaterialet. Beskrivelserne skal affattes på et sprog, der er naturligt for offentlige myndigheder, hvilket vil sige dansk, norsk, svensk eller engelsk.

I praksis har det imidlertid vist sig, at en lang række virksomheder anvender IT-standardsystemer, hvor det ud fra systemleverandørens systembeskrivelse og uden anvendelse af de af den bogføringspligtige krævede individuelle beskrivelser, vil være umiddelbart gennemskueligt for en tredjemand at følge på hvilken måde, registreringen af transaktioner og opbevaringen af regnskabsmaterialet foregår.

Bestemmelsen om egne beskrivelser betyder således reelt, at bogføringspligtige påføres en unødigt administrativ byrde ved kravet om, at der altid skal foreligge egne beskrivelser dels af registreringen og dels af opbevaringen af regnskabsmaterialet i virksomheden.

Det foreslås derfor, at der i bogføringslovens § 14 indsættes et nyt *stk. 4*, hvorefter bestemmelserne om systembeskrivelser forenkles således, at alle bogføringspligtige undtages fra kravet om selv at skulle udarbejde ovenstående beskrivelser, hvis de anvender IT-standardsystemer uden væsentlige tilretninger. Det forudsættes dog, at de systembeskrivelser, som systemleverandøren har udarbejdet, gør det muligt at følge registreringerne, samt fremfinde og udskrive det tilhørende regnskabsmateriale. Hvis en systembeskrivelse til et standardsystem udelukkende oplyser om de muligheder, der forefindes i systemet, men ikke hvordan systemet konkret anvendes, skal virksomheden selv udarbejde en systembeskrivelse, der gør det muligt at følge registreringerne, samt fremfinde og udskrive det tilhørende regnskabsmateriale.

Et standardsystem defineres i den forbindelse som et IT-system, der - uden andre tilretninger end de, der kræves for, at systemet kan fungere på virksomhedens computersystem - kan sælges til og anvendes af flere virksomheder. Standardsystemet er således ikke fra leverandørens side tilrettet for at efterkomme den enkelte virksomheds behov.

Anvender den bogføringspligtige derimod standard IT-systemer med væsentlige tilretninger, skal den bogføringspligtige som udgangspunkt udarbejde de beskrivelser, der allerede er krævet med den nugældende bestemmelse. Det formodes, at praksis vil indrette sig sådan, at de af systemleverandøren udarbejdede beskrivelser opbevares i virksomheden. I dette tilfælde vil det være tilstrækkeligt, at den bogførings-

pligtige beskriver de tilrettede ændringer til standard-systemet som supplement til leverandørens beskrivelse af standardsystemet. Dette vil specielt være tilfældet i de situationer, hvor systembeskrivelsen fra systemleverandøren alene beskriver hvilke muligheder, der forefindes i systemet.

Med forslaget foretages der således en afgrænsning mellem et IT-standardsystem uden væsentlige tilretninger og et IT-standardsystem med væsentlige tilretninger. Herved tages højde for udviklingen i og opgradering af standardsystemer. En udvikling, der medfører, at den bogføringspligtige har mulighed for i mindre omfang at tilrette systemet til eget brug og foretage konvertering til nyere versioner af standardsystemet.

Med ordlyden »et standardsystem uden væsentlige tilretninger« tænkes på situationer, hvor de registrerede transaktioner kan identificeres og udtrækkes af systemet af personer, der vil kunne ansættes hos en offentlig kontrolmyndighed som omtalt ovenfor. Tilsvarende gælder, for så vidt angår fremfindning af det opbevarede regnskabsmateriale. Ved afgørelsen af, hvorvidt der er foretaget væsentlige tilretninger i standardsystemet, kan omfanget af den bogføringspligtiges aktiviteter og disses kompleksitet indgå. Baggrunden for dette er en formodning om, at sandsynligheden for, at den bogføringspligtige foretager tilretninger i IT-standardsystemet, stiger i takt med omfanget og kompleksiteten af de aktiviteter, der skal registreres og virksomhedens størrelse. Udgangspunktet vil således være, at en tilretning betragtes som væsentlig, hvis manglende kendskab til den pågældende tilretning vil betyde, at det ikke er muligt for en person med de forudsatte kundskaber at identificere og udstrække de registrerede transaktioner.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af den gældende bestemmelse i § 10, stk. 4, i lov om statsautoriserede og registrerede revisorer, at revisor skal føre en revisionsprotokol. Dette betyder, at revisor i alle tilfælde, hvor der udføres revision, ligeledes skal føre en revisionsprotokol - uanset om denne revision er krævet i lovgivningen, eller udføres frivilligt.

Den foreslåede ændring i § 10, stk. 4, medfører, at der ikke skal føres en revisionsprotokol for virksomheder, hvis årsregnskaber m.v. ikke revideres. Forslaget er en konsekvens af forslaget om reduktion af revisionspligten i årsregnskabslovens § 135, jf. forslaget § 1, nr. 48. Forslaget om reduktion af revisionspligten vedrører små virksomheder, der er omfattet af